

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de presă:
în Viena: M. Zlotter, Heinrich
Schickel, Rudolf Motta, A. Oppolzer
Nachfolger; Anton Oppolzer, J.
Dumecor, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Kékéssy Barnab; în
București: Agenca Havas, Suc-
curseale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și
30 cr. simbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXX.

„Gazeta” ieșe în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
PENTRU ROMÂNIA și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRĂȘOV
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 173.

Brașov, Luni-Marti, 6 (18) August

1896.

Din cauza sfintei sărbători țiarul nu va
apăre până Mercuri seara.

Gata e biciul!

Brașov, 5 August v.

Cetitorii „Gazetei Transilvaniei”
vor fi surprinși vedând titlul de mai
sus al revistei noastre de azi.

„Gata e biciul!” Ce lipsă era
de-a se spune acesta celor, cari de
decă de ani nici un minut n’au ră-
suflat lipsiți de conștiința, că biciul
e la spatele lor, gata a-i isbi în ori-
ce clipită?

Ce lipsă era?

Dér nu-i vorba aici de biciul
solgăbirilor, fișpanilor și al procu-
rorilor unguresci.

Și vor fi cu adevărat surprinși
cetitorii noștri când le vom spune,
că biciul, de care se vorbește aici
este pregătit de însuși Dr. Vasile
Lucaciu, preotul din Șişești, cu me-
nirea de a-l arde pe spinarea soții-
lor săi de luptă de erii.

În zilele acestea, când din totă
țara ni-se vestesc mânia cerului cu
tunete, trăsnete, vijelii și orcane ne
mai pomenite, nu ne-ar fi surprins
nici trăsnetul, ce-l slobode din înăl-
țimea turnului bisericeii dela Șişești
Vasile Lucaciu asupra nenorocitei
„Tribune”, pe care, de bine ce a
făcut din acest preot vanitos un fel
de țeu de Olimp, o ajunge acuma furia
mâniei lui; nu ne-ar fi surprins, ba
până la un punct ore-care am fi aflat
chiar firăscă și justificată această
mânie a preotului Lucaciu în cazul
care i-a dat privilegiu să și-o verse cu
prisos.

Este cunoscut cetitorilor noștri,
că înainte cu două săptămâni „Tri-
buna” din Sibiu a publicat o cores-
pondență din Baia-mare, în care se
spunea, că de când s’a întors Dr.
V. Lucaciu acasă a început să sufle
pe-acolo vântul „impăcăciunei” și că
însuși Lucaciu ar fi premers cu

esemplul, presidând la o serbare
școlară a mileniului, sfătuind pe ó-
menii să primescă ajutorul de stat
oferit școlilor populare de sub di-
recțiunea sa și agitând în contra
„Tribunei”. În același timp și foile
unguresci vorbeau de schimbarea la
față a lui Lucaciu.

Era, cum am șis, lucru firesc
și foarte just, tot odată, ca Dr. Lu-
caciul să se simță atins de acele ra-
părte, având în vedere mai ales ro-
lul de semi-țeu național, ce-l juca
odinioară în colonele „Tribunei”. Se
aștepta deci ori-ce Român de bun
simț, ca Dr. V. Lucaciu să-și clari-
fice poziția sa, care-l face să tacă
înfundat de atâta vreme și să spri-
jinescă aci pe față, aci pe sub mână
„ideile politice” ale celor ce vor să
ne înroleze cu ori-ce preț în și-
rurile ôstei combatante a guvernului
unguresc. Decă Lucaciu făcea
acest lucru și-l făcea cu demnitate
și cu sufletul ridicat peste patimele
dilei, cum se cuvenea unui preot și
mai mult încă unui „luptător pen-
tru libertatea și independența noastră
națională”, ce se pretinde a fi, atunci
ori și cine ar fi șis, că a procedat
corect și cum se cade. Dér Lucaciu,
— precum se poate vedea din răspun-
sul său cel reproducem mai jos —
fiind mult mai mic la suflet, a în-
trebuințat cazul acesta pentru de
a-și răsbuna în contra „Tribunei” și
a soților săi de luptă.

Mai mult.

Voesce să se folosescă de-o in-
formațiune greșită, ce pretinde că
a publicat-o „Tribuna” relativ la
persóna sa, pentru a se sufla și
a se aventa din nimicnicia, în care
l’au aruncat păcatele lui politice,
până la o formală declarare de ră-
boi în contra acelor, cari în urma
nenorocitelor desbinări din ierna
trecută au condamnat și condamnă
atitudinea politică a lui Vasile Lu-
caciul și a soților săi de azi.

C’un limbagiu de-o aroganță
și vehemență ne mai pomenită în
presa noastră dela un om care se re-
comandă ca „conducător național”
și „om cu caracter național”, Luca-
ciul vré, ca discuțiunea asupra între-
bărei, decă sunt adevărate ori nu
cele scrise despre el înainte cu două
săptămâni, să-o tragă în virtejul
uneltirilor politice, cari au dat na-
scere desbinărilor dela Sibiu și a
cărora uneltă s’a făcut el. Cu alte
cuvinte, folosindu-se de proverbul
latin *ex uno disce omnes* (dintr’una
poți conchide la toate), Lucaciu vré,
ca dintr’un singur cas de „greșită
informațiune” să deducă, că toate
informațiunile, ce s’au publicat în
„Tribuna” despre nesdrăvăniile co-
sorteriei Bianu-Slavici-Brote au fost
„miserabile minciuni”, „calumnii”,
„perfidia”, „seducere”, vrednice nu-
mai de-o „canaliă”, ce se află la
marginea desperărei.

Stai pe loc, părinte dela Și-
șești, căci decă ți-om întorce vorba
și vom îndrepta proverbul acela
contra d-tale, ești pierdut și nimic
pentru totdeauna!

Pretinđi, că ai fost și ești un
„luptător pentru libertatea și inde-
pendența noastră națională”. Ei bine,
atunci când ai intrat în raporturi
intime cu un Pazmandy, când din
închisóre, unde te aflai ca victimă
a urei și a răsbunării șovinismului
violent, ai corespondat cu el și l’ai
rugat într’o scrisóre, ca acest ar-
chișovinist și dușman jurat al na-
ției noastre să se „intereseze de ces-
tiunea română”; când mai târziu,
te-ai dus braț la braț cu el să te
închinai ministrului-președinte Banffy:
lucrat’ai ca un luptător pentru li-
bertatea și independența națiunei
române?

Când din preot creștin, ce ești,
te-ai făcut hahamul celor, cari cu o
mișeliă unică în istoria poporului
nostru au virit tocmai în momen-

tele cele mai grele ale vieții lui
cărta și desbinarea între fiii săi: lu-
crat’ai și atunci pentru libertatea
și independența acestui prigoni și
urgisit popor?

Te subscrii cu multă veltă „se-
cretar general al comitetului parti-
dului național”. Astă-iernă, când ca
secretar mai mult ca ori și când
trebuia să stai la postul d-tale,
te-ai dus erășii la București și ai
têrit cauza noastră națională pe stra-
dele acestei capitale, ale căreia ge-
nerose simpatii pentru noi, cei de
dincóce, n’au meritat să fiă batjo-
curite de păpușeria, ce ai debitat’o
acolo spre cea mai mare durere a
ori-cărui Român de bun simț și
spre indignarea cea mai adencă a
ori-cărui Ardelean cinstit. Lucrat’ai
și atunci pentru libertatea și inde-
pendența poporului d-tale?

Și chiar și acuma, când în rês-
punsul d-tale, de care e vorba, nu
te sfiesci a arunca pe șeful și pe
nisece fruntași ai partidei dela putere
din România într’o căldare cu ómenii
ca Bianu, Brote, Slavici, Albini, cari,
pe cât șcim, și astăzi vor să trecă
în România ca politiciani de din-
cóce, ba unul din ei se subscrie, și
astăzi „vice-president al comitetului
partidului național”; când dic, că
aceștia împreună au înălțat cauza
națională la gloriă ne mai pomenită,
— și o dic, acesta tocmai în ajutorul
unui eveniment așa de grav, cum
este visita monarhului nostru la cur-
tea română: lucrezi óre tot pentru
libertatea și independența națiunei
române?

Ex uno disce omnes. S’a inverșu-
nat Dr. V. Lucaciu asupra fraților
săi, pe cari voesce să i libereze și
să i facă neatârnați, așa de mult, în-
cât le spune cu plăcerea unui Ne-
rone, că e gata biciul pentru ei.

Acesta este naționalismul ro-
mânesc al lui Vasile Lucaciu?

De trecut nici că mai vorbim.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Comóra din columnă.

Narațiune din Constantinopol.

Esri-Effendi înainte de-a deveni fa-
briant de cuțite, era alchimist. Averea, pe
care i-a lăsat’o tatăl său Yussuf, un negu-
țor de covóre, iute a prădat’o căutând
în zadar după pétra înțelepciunei. Stetea
acum șerac și trist în casa sa de lemn,
care îi mai rămăsese din averea ce a
avut’o.

Mica casă de lemn se află într’o stradă
de tot ștrimtă și necurată, nu departe de
bazarul cel mare din Stambul. În casa
aceea locuia deci Esri-Effendi singur sin-
gurel, fără servitori și fără sclavi. De cele
mai multe ori prânđul și oina lui constau
numai din o bucată de pâne cu mășline
coarse din mășlinul cel mare din grădina
mică și pustiă.

Într’o noapte i-se erătă în vis lui
Esri-Effendi ingerul păzitor, care îl agrăi:

„Esri, fiul meu, Allah și profetul nos-
tru privesc cu compătimire la faptele tale!

Ceea ce cauți tu înzadar în alchimie ți-să
va implini, decă vei voi să te faci un fa-
briant brav de cuțite și decă vei abđioe
de munca ta zadarnică și păcătósă de până
acum! Lucra în continuu, până-ce îți va
succede să pregătesci un cuțit așa de tare,
cu care se poți tăia columna, aflătóre pe
piața din Atmeidan, (piața cea mai mare
din Constantinopol); atunci vei fi tu un
om avut și cu vađă.”

„Inschallah!” (Fiă în voia Domnu-
lui!) strigă Esri, vesel de visul minunat
ce la vđut și după-ce se deșteplă, se ridi-
că cu nouă puteri de pe așternutul său
șerăcacios.

În dorul de și își părăsi Esri căsuța sa,
se duse într’o moșee din apropiere, unde
rostind o rugăciune lungă mulțami lui Al-
lah pentru visul său. Apoi beu, ca Turc
evlavios, o ceașcă de apă prospătă din
fântâna săritóre, care se afla în curtea bi-
sericeii, își muiă de trei ori mâinile în apă
limpede și grăbi la un fabricant de cuțite,
la care Esri și intră numai decă ca învê-
țacel.

Esri-Effendi lucra ca învêțacel cu
multă diligență așa că în scurt timp el putu

să și porțe singur meseria sa. Își arangia
un mic atelier în căsuța sa vechiă și din
dorul de și până seara târziu lucra Esri neo-
bosit.

În fine îi succese a pregăti un cu-
țit așa de tare, încât putea cu el să taie
în metal.

Columna în formă de spirală — una
din cele trei monumente din epoca vechiă
bizantină, — se află tocmai pe piața cea
mai mare și mai cercetată în Stambul; și
ca Esri să potă tăia columna trebuia să-și
alégă o óră des de diminěță.

După-ce Esri ajunse pe piața cea
mare (Atmeidan) pași iute spre columnă și
la prima tăietură pică o bucată de metal
din columnă. Cuțitul tăia așa ușor metalul
ca și când acesta ar fi fost un bostan
verde.

În speranța, că va puté tăia columna
până în mijloc și că va afla în ea comóra
profețită de ingerul păzitor, Esri voi să
tăia mai departe, când de-odată pași spre
el un Jenicer și îi dișe:

— „Selám aleikum, Effendi!” (Pace
ție, Domnule!)

— „We aleikum selám!” (Și ție pace!)
ii răspunse Esri supérat de conturbare.

— „Wallah!” (La Dumneđu!) Pre-
cum se vede, tu ai un instrument escelent.
Ce ceri pentru el, Ischanum (Sufletul
meu)?

— „Kuzum! (Mielul meu) pétra înțe-
lepciunei!” răspunse Esri, întorcând spatele
soldatului curioș.

— „Dschanam, imi pare réu, dér tre-
bue să-ți spun, că séu imi vinđi mie cuțitul,
sáu de nu, te duc la comandantele meu!
Nu soii tu, că ruinarea monumentelor pu-
blice este foarte strict interđisă de Padișahul
nostru? Allah te păzescă!” dișe Jenicerul,
apropiindu-se de Esri.

Esri scia bine, că cu Jenicerii nu-i
de-a glumi.

— „Maschallah!” (Fiă ce-a vrea
Dumneđu!), răspunse Esri. „Eu însă nu-ți
vând cuțitul mai jos de 200 piastri în aur;
am lucrat la el foarte mult și sunt un om
șerman!”

— „Două sute piastri de aur e o
sumă mare, fiul meu, dér fiind-că Tschor-
badschi (Comandantul) tocmai voesce să

Astăzi Lucaciu tremură de indignare, că prin amintitele vești i se atacă caracterul său național. Când era însă tare și mare și primul sufler al „Tribunei“, cine ataca mai nerușinat caracterul național al bărbatilor independenți, al acelor bărbăți, cari au clădit la 1881 ceea ce Lucaciu cu soții săi au distrus în urma „gloriei“, cu care au înălțat ei cauza națională?

Unde este frăția și solidaritatea noastră? Unde este partidul nostru național? Unde este cinstia steagului nostru românesc? Ce-ați făcut cu ele, părinte Lucaciu?

Vei răspunde, că au conlucrat cu d-ta și aceia, pe cari ești hotărât să-i gonesci cu biciul din sanctuarul național. Trist, d-er cel puțin ei astăzi nu se declară solidari și frați de cruce cu cei ce ne trimit de-a dreptul în tabăra lui Banffy, cum te declară d-ta!

Destul însă din sfășietorul spectacol, din comedia ticăloasă, ca un pretins martir adorat al poporului să se prefacă fără de veste într'un satrap tiranic cu biciul în mână!

Acest biciu e șagalnic și când vor crede mai bine că-l țin tare în mână, atunci plésna lui își va însemna dungile sale pe pielea uneltelor vile, cari amenință cu el!

„Regele Carol și Ungaria“.

Sub titlul acesta, organul „partidei populare“ maghiare „Alkotmány“ publică o corespondență originală din Bucuresci, care merită a fi remarcată pentru modul, cum autorul ei își explică însemnătatea întâlnirii din urmă a Regelui Carol cu contele Goluchowski.

În introducere se accentuează, că de câte-ori regele Carol călătorește la Viena și se întâlnește cu ministrul de externe, fiă acela Kalnoky ori Goluchowski, de atâtea-ori foile anunță ca scop al călătoriei strinsa alipire la tripla alianță. De de ce ani tot așa merge, și în fiecare an se aduce ca „noutate“ intrarea în tripla alianță și acesta mai poate dura încă cât-va timp tot așa.

„Regele Carol este un Hohenzolern“, d-ice mai departe corespondența. „În România a dat de-un tron și a ajuns la mare avere. A fost cu mult mai prevădător și mai isteț, decât regele italian, pentru-că regele Carol se străduiesc a storce mai mult dela tripla-alianță, decât valoriză aceea, ce-i poate da lui tripla alianță. Ce-i drept, el s'a obligat cu privire la persoana sa, d-er înafară vré să nu apară astfel și caută să cruțe pe fiă-care“.

După-ce afirmă mai departe, că în politica esteriă regele Carol domină tocmai așa în Bucuresci, ca Umberto, regele Italiei, în Roma; că nu poate să fiă cine-va ministru decât mai înainte nu a luat asupra-și anumite angajamente cu privire la politica esteriă; că persoanele și partidele se schimbă la putere, d-er în conducerea politice esteriore nu se întâmplă nici o schimbare, corespondentul foiei maghiare continuă astfel:

Că ce poziția ocupă în tripla alianță regele Carol, acesta este de de ce ani lucru hotărât și nu e secret.

Călătoria de acum a regelui Carol, și anume întâlnirea lui cu Goluchowski în Viena, nu se referă atât la tripla alianță, cât mai mult la promisiunea regelui Carol, că el va interveni la curtea din Viena pentru a face ca guvernul unguresc să satisfacă justele postulate ale Românilor ardeleni. Încă înainte de plecare, regele Carol s'a exprimat înaintea unui diplomat austro-ungar astfel în cestiunea aceasta:

— Cu cât mai mult se dezvoltă lucrurile în Orient și în țările balcanice, cu atât reiese mai evident, că interesele de viață ale României pretind, că ea să se sprijinească pe Austro-Ungaria. D-er acest interes de-a se sprijini unul pe altul este reciproc între ambele state. Nici monarhia austro-ungară nu are alt aliat sincer în Orient, decât pe România, și Ungaria trebuie făcut să înceteze. Pentru scopul acesta eu am promis, că voi interveni, și pe lângă o bunăvoință împrumutată cred, că n'ar fi lucru imposibil, ca Români din Ardeal să se impace cu Ungurii.

În România nu se află politic cu mintea sănătoasă, care să pretindă, ca Maghiarii să le facă Românilor ardeleni nise concesionii, prin cari s'ar periclită unitatea statului maghiar. „România irredentă“, care voese să alătore Ardealul la România, există numai în așa chip, cum există halucinațiunile politice, cu cari nu te poți ocupa în mod serios.

De altă parte însă e fapt, că Români ardeleni au cauză la plângeri îndreptate, pentru cari nu este a se inovăți atât ministerul unguresc, cât mai mult șovinismul funcționarilor comitatensi. De aceea primul pas de pactare între Români și Maghiari ar fi acela, ca guvernul unguresc și partida sa să le facă Românilor ardeleni concesionii locale, cari corăspund pretensiunilor poporului român ardelean, și cari formeză o garanție cu privire la aceea, că guvernul unguresc va îngriji de aci încolo, ca pe Români din Ardeal să-i apere în contra șovinismului funcționarilor. Sper, că-mi va succede a convinge pe Goluchowski despre această. Totul depinde dela aceea, decât va succede a-i îndupleca pe Maghiari. de-a face acele concesionii lo-

cale, pe cari le pretind Români ardeleni; decât va succede, atunci eu și Sturdza vom îngriji, ca să delăturăm din cale ori-ce piedecă, ce din partea poporului nostru ar pute împedeca pactul.

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) August.

Din incidentul vizitei monarhului nostru în Bucuresci „Epoca“ de alaltăieri scrie următoarele: Prin puterea noastră militară, d-er mai ales prin poziția noastră geografică, România e aci cheia cestiunei orientale. Isolarea noastră, face din noi, ce-i drept cu prețul celor mai mari primejdii, singurul rașin al politice triplei alianțe și chezașia păcii Europei. Suntem d-er în drept să pretindem, ca însemnătatea ce trebuie să ni-se dea și folosele, la cari avem drept și menajamentele ce putem reclama pentru noi și pentru frații noștri, să fiă măsurate după importanța ce o avem și după pericolele, la cari ne expunem“.

Din Paris se anunță, că la consiliul de miniștri, ce s'a ținut la Elisée d. Hanotaux a anunțat, că ambasada Rusiei i-a făcut cunoscut în mod oficial, că Țarul, primind invitația d-lui Felix Faure, va veni la Paris la începutul lui Octomvre. Țarul și Țarina sosind din Anglia vor debarca la Cherbourg. Acastă vizită având un caracter oficial, guvernul își rezervă să ia toate măsurile necesare pentru organizarea serbarilor ce se vor da în onorea suveranilor ruși.

Sesiunea parlamentară în Anglia s'a încheiat printr'un discurs al tronului, care d-ice că relațiunile cu puterile continuă a fi amicale. Discursul vorbește de expediția în contra Dervișilor, organizată pentru a relua în favoarea Kedivului teritorul ce se va întinde până la Dongola. Vorbind de afacerile din Creta, discursul relevă, că Engliera a observat o neutralitate strictă și și-a dat toate silințele pentru a ajunge la un modus vivendi acceptabil, atât pentru creștini cât și pentru musulmani. Discursul reamintesc evenimentele din țera Matabelilor și se termină prin enumerarea bilurilor votate.

Privitor la logodna principelui moștenitor italian cu principesa Elena de Montenegro, diarul „Kreuzzeitung“ scrie următoarele: „Se asigură în Roma, că e vorba despre o căsătorie de dragoste, care nu are a face nimic cu politica. Poate să fiă adevărat, ce se ține de viitorii miri; d-er legătura se încheie sub patronat rusesc, și face ca politicianii să-i dea atențiune acestei legături italo-montenegrine.“

Amenințarea lui Lucaciu.

Eată scrisoarea lui Lucaciu, ce-o reproducem după „Tribuna“, care a luat-o din foia dela Orăștia. Aprețierea cuvenită i-am făcut-o în articolul din fruntea foiei:

Șișești, 5 August n. 1896.

Onorată Redacțiune! Atentatul josnic, săvârșit în colonele „Tribunei“ contra caracterului meu național, a provocat în poporul nostru și la totă iteligența din acest giur, cea mai profundă indignațiune.

Minciuna și perfidia conținute în acea corespondență, sunt atât de revoltătoare, încât e mai pe jos de demnitatea conștiinței mele, să și reflectez la ele.

Imi aduc însă aminte de d-isa lui Fanelon, cătră calumniatorii săi: „De mă veți calumnia, că am furat turnul bisericii mele catedrale, vă voi desminti, nu cum-va să rămână ceva urmă de dubiu în vre-un suflet imbecil, după proverbul latin: calumniare audacter, semper aliquid haeret“.

Desmintesc și eu și resping minciunile debitate în acea corespondență.

Cum poate un Român să admită, să se-și presupună, că eu aș fi în stare a celebra, să permit în parohia mea, în scola de sub direcțiunea mea, celebrarea așa numitului „mileniu“ maghiar?

Eu, care am subscris protestul dat din comitetul congresului naționalităților; care pe timpul acela chiar când se inaugura serbarile milenare, eram în Montpellier și înaintea fraților noștri din totă ginta latină, între aplauzele lor, am demascat sensul politic al acelor fanfaronade: eu care pe unde m'am întors în țera și în străinătate, am fost și sunt cunoscut și salut ca un luptător pentru libertatea și independența noastră națională: eu să pot celebra în ceva formă, ori-care să fiă, așa numitul „mileniu“ maghiar? Eu să pot primi, cere să aștepta ajutor de stat cu desconsiderarea, său chiar cu jertfirea intereselor naționale și religioase ale scoliei noastre române?

Ce idei aveți, d-lor dela „Tribuna“, despre caracterul politic, moral și social al unui bărbat trecut prin atâtea focuri ale luptei naționale, și care și aci e gata a-și jertfi și viața pentru cauza națională?

Acum se vede de ce-i bună acea corespondență.

E bună să deschidă ochii Românilor, cari au fost în nedumerire asupra naturii „crisei“ dela „Tribuna“.

Oameni necinstiți numai cu arme necinstite se pot susține: de mult am spus eu, și acum e clar înaintea națiunii întregi, că minciuna, calumnia, perfidia, seducerea pătătoasă a opiniunii publice române, sunt armele „Tribunei“ dela provocarea „crisei“ și până în zilele noastre.

Argumentul e pe față și neresturnat, din atentatul săvârșit în contra caracterului meu național.

„Ex uno disce omnes“.

Tot așa de bine informați, tot așa de cinstiți sunt și în alte aprecieri.

Sturdza, Urechă, Periețean-Buzău, Sihleanu, Bian, Brote, Albini, Slavici, Rosetti, și voi toți ceilalți căți ați înălțat cauza națională la glorie ne mai pomenită

aibă așa un cuțit, care să taie prin metal ca prin bostan, își dau atâtea cât ceri. Ecă banii!“ Jenicerul deschise punga sa de piele și îi întinse fabricantului de cuțite suma pretinsă.

Esri murmură satisfăcut: „Două sute piastri, Wallah, omul ăsta trebuie să fiă așa de prost ca un măgar. Mai am eu încă oțel de acesta acasă, din care voi pregăti încă 50 de cuțite bune ca acesta, d-er nici o para în busunar! Eu în grabă pot să-mi pregătesc alt cuțit ca să mi ajung scopul!“

Pe lângă cele mai mari mulțămite dete Esri soldatului cuțitul, arătându-i tot odată și căsuța de lemn, unde locuia el, ca să soie unde să-l caute când îi vor mai trebui lui, său altuia cuțite pentru militari.

Indată după aceea duse Jenicerul cuțitul, cumpărat așa de scump, comandantului său.

— „Tschorbadschi Effendi, aci îți aduc un cuțit, care taie în metal ca în bostan! Eu l'am cumpărat pentru tine dela un cuțitar! Acest cuțit costă 400 piastri în aur, nici o para mai puțin;

Tschorbadschi Effendi, vei fi îndestulit cu el!“

Comandantul privi cuțitul prețios.

— „400 piastri în aur un cuțit! Asta e prea mult. Decă tu mă înșeli, atunci las să-ți taie 800 de bucăți din corpul tău!“ d-ise comandantele răstăit.

După-ce soldatul îi povesti cum a ajuns la acel cuțit, și după-ce și comandantele făcu cu cuțitul o probă într'un metal pe care îl tăia în bucățele, îi mai dete încă soldatului șiret și un bacșiș bun pentru ostenela sa.

— „Pe barba profetului! Cu un astfel de cuțit tăi o sută de capete de creștini într'o oră!“ își d-ise nobilul Tschorbadschi.

Vestea despre renumitul fabricant de cuțite se lăți iute între toți ofierii regimentului, și fiă-care voia să aibă un astfel de cuțit. Abia pregătea Esri câte un cuțit, și îndată îl și vindea.

Fiind Esri de natură un om forte evlavios, el povesti unui Scheik bătrân întreg visul său: cum i-s'a arătat ingerul păzitor, apoi despre columna în forma de

spirală, și despre modul cum ajunse el de să imbogătit; apoi mai rugă pe preotul, care se bucura de mare influință, să-i esopere permisiunea de-a soote pretinsa comoră din columnă.

Bătrânul preot se scărpină după urechi, își îndreptă privirea spre ceru și cu o voce lină d-ise:

— „Fiule, ascultă vorbele mele! Scopul, pentru care tu în continu te-ai străduit, a fost avuția! Allah și sfântul profet și-au deschis deștul de larg ușile spre a ajunge la avuția, deore-ce tu deja ești destul de binecuvântat cu bunuri lumesci. Allah și profetul lui și-au dat destoinicia de a pute pregăti un astfel de cuțit, în-cât chiar și înaintea demnitarilor înalți ai imperiului a aflat grația! Renunță de aci încolo dela păcătoasă alchimie și dela căutarea după comori ascunse. Să nu tai columna, pentru-că nu prin ea, ci prin meseria ta îți vei căștiga bogăția și onore! Apără cu atât mai mult columna, făcând împrejurul ei un grilagiu de fier și ridică unde-va în sânta noastră capitală o dgiamă (biserica) său construesc o fântână, a cărei apă curată și prospătă să se dea fără

plată sêracilor. Allah, omür versün! (Dumnezeu să te binecuvinte!)“ astfel își fini bătrânul preot sfatul său.

Esri urmă sfatul bătrânului Scheik. Lăsă să se ridice un grilagiu de fier în jurul columnei, așa, că nimeni nu se putea apropia de ea, ca să mai mărescă tăietura făcută de el. Esri mai lăsă să se edifice și o dgiamă frumoasă și construi o fântână binefacătoare, d-er nici de sine nu-și uită, ci după căți-va ani în locul unde era casa cea sêracioasă de lemn, acum era un conac pompos. În marele bazar, în despărțământul de arme, arangia Esri o prăvălie de sabii și cuțite, mare și bine ceterată. În scurt timp străluci de-asupra intrării în prăvălie și emblema împărătesc, thura cea în forma mânei, împodobită cu litere de aur. Pe lângă această Esri mai deveni și liferant de ourte și în butonieră îi strălucia un ordin turcesc.

Dintre toți cumpărătorii, cari cerostau prăvălia lui Esri, mai bine îi plăcea de o Turcoică tină cu fața acoperită, care venea în prăvălia lui însoțită de o femeie mai bătrână. Esri voia bucuros să soie, cine sunt acele două dame. Ele veneau în

Cursul pietei Braşov.

Din 17 August 1896.

Table with 4 columns: Item, Unit, Price, and another unit. Includes items like Banote rom., Argint român., Napoleon-d'ori, Galbeni, Ruble ruseşti, Mărci germane, Lire turoeseşti, Soris. fonc. Albina 5%.

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov.

Din 14 August st. n. 1896.

Table with 4 columns: Măsura seu greutatea, Calitatea, Valuta austr. (fl. or.), and Item. Lists various grains and meats like Grâu cel mai frumos, Grâu mijlociu, Orz frumos, etc.

Cursul losurilor private

din 12 August 1896

Table with 3 columns: Item, comp., and vînd. Lists various banks and exchange rates like Basileia, Credit, Clary 40 fl. m. c., etc.

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 August 1896.

Table with 2 columns: Item and Price. Lists financial instruments like Renta ung. de aur 4%, Renta de corône ung. 4%, etc.

Table with 3 columns: Item, Price, and Item. Lists international exchange rates like Napoleoniori, Mărci imperiale germane, London vista, Paris vista, Rente de corône austr. 4%, Note italiene.

O specialitate naturală nepreţuibilă

este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA“ de Bodok,

care după experienţele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace şi plăcută, mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beşicli udului şi ale organelor respiratoire etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară şi prin conţinutul seu mare în acid carbonic natural—de un gust şi efect prea plăcut şi binefăcător—va îndeplini chiar şi pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Braşov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighişoara şi în Alba-Julia: la D-l I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Orestle: la Németh János.

Cu totă stîmă:

Administraţiunea isvorului „MATILDA“

JOSEF GYÖRGY,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1896.

Large railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriş - Turda, Copşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş, Simeria (Piski) - Hunedóra, Braşov - Zărneşti, Mureş - Ludoş - Bistriţa, Arad - Timişoara, Sibiu - Cisnădie, Sighişoara - Odorheiu-săcuesc. Each section contains train numbers, times, and station names.

Nota: Orele însemnate în stînga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadraţi cu linii mai negre însemnă orele de noapte.